

Ο Ν. Μπακόλας παρουσίασε την «Ατέλειωτη γραφή του αίματος»

«Η σκούπα του χρόνου είναι αμείλικτη...»

Κατάδυση σε ένα κόσμο που συμβαίνουν μαγικά πράγματα, που αποδίδονται όμως πολύ ρεαλιστικά σε ένα κλίμα που παραπέμπει σε βυζαντινό μυθιστόρημα, προτείνει το τελευταίο συγγραφικό πόνημα του πολυγραφότατου και τιμημένου με βραβεία Θεσσαλονικιού Νίκου Μπακόλα.

Με αφορμή την πρόσφατη έκδοση του μυθιστορήματος «Η ατέλειωτη γραφή του αίματος» του Νίκου Μπακόλα από τις εκδόσεις «Κέδρος», έγινε χθες στις 12 το μεσημέρι η παρουσίασή του στους εκπαιδευτικούς του Τύπου και στους φίλους του συγγραφέα, στο «Αριστοτέλειο Συνεδριακό και Εκθεσιακό Κέντρο» του Βιβλιοπωλείου Μαλιόρης - Παιδεία (Αριστοτέλους 9).

Την εκδήλωση προλόγισε ο εκδότης κ. Αντώνης Μαλιάρης, ενώ το βιβλίο παρουσίασε ο ίδιος ο συγγραφέας.

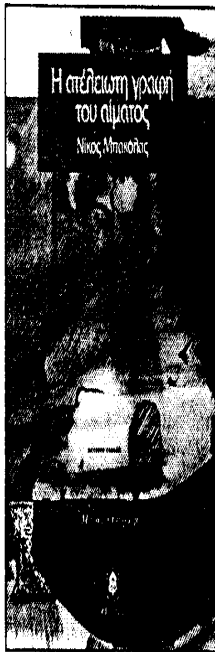
Γι' αυτόν και για το έργο του, μίλησε ακολουθώντας ο καθηγητής του Νεοελληνικού Τμήματος του Α.Π.Θ. Παναγιώτης Μουλλάς.

«Θυμίζει βυζαντινά μυθιστορήματα, με έντονο το μεταφυσικό στοιχείο. Συμβαίνουν σ' αυτό μαγικά πράγματα. Δεν είναι όμως καθόλου παραμύθι, είναι αντίθετα πολύ ρεαλιστικό» είπε ο Ν. Μπακόλας στην εισαγωγή

του. «Ο συγγραφέας, συνεχισε, είναι ο λιγότερο αρμόδιος να μιλήσει για τα βιβλία του. Ήταν παρηγοριά και χαρά για τον ένα χρόνο που το έγραφα. Όταν γράφει κανείς, νοιώθει τη χαρά ότι κάνει κάτι σημαντικό γι' αυτόν.

Τώρα πια, αυτό το βιβλίο, είναι κάτι που ανήκει σε όλους».

Ο καθηγητής του Α.Π.Θ. Π. Μουλλάς από την πλευρά του, ήταν ιδιαίτερα εξομολογητικός ως προς την πνευματική του σχέση με τον Ν. Μπακόλα κι έδωσε έναν προσωπικό τόνο στα λεγόμενά του. «Όλα αυτά τα χρόνια, είπε, δεν έγραψα ούτε μια γραμμή για τον Νίκο Μπακόλα, ούτε ένα σημείωμα κι αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο. Υπήρξε από μέρους μου μια σιωπή από αμηχανία και δέος, όπως ακριβώς και για τον Ν.Γ. Πεντζίκη. Ένα δέος που μεταφράζεται σε σεβασμό και φόβο». Εξήγησε στη συνέχεια ότι όλα αυτά προέρχονται από το γεγονός ότι δεν αξίζει μια αναφορά στη βιβλιογραφία, μια σύντομη κρίση, ένα άρθρο. Θα πρέπει κανείς να δει ολοκληρωμένο το έργο τους, ολόκληρη την πορεία και τα αλληπάλλληλα βήματά τους. Κάνοντας μια ιστορική αναδρομή, παρακολουθώντας, παράλληλα τη συγγραφική πορεία του Ν. Μπακόλα, τόνισε ότι «το ζήτημα είναι να δούμε πού πηγαίνει και πώς πηγαίνει». Υπο-

γράμισε την επιμονή ενασχόληση του συγγραφέα, την ανοδική του πορεία και την παράδοσή του στον εσωτερικό μονόλογο, στον οποίο πέρασε μέσω του Φώκνερ, με τον οποίο άλλωστε έχει μια ιδιαίτερη σχέση, μιας και τον έχει μεταφράσει στα ελληνικά. Το σύμπαν που κατά τον κ. Μουλλά, είναι η Θεσσαλονίκη, ο χώρος ζωής και δημιουργίας.

Αναφερόμενος στην «Ατέλειωτη γραφή του αίματος» είπε ότι ο λόγος του είναι λαϊκότροπος, είναι μια αφήγηση λαϊκή, ένα περασμά του συγγραφέα στον

Μακρουγιάννη.

«Απαιτητικό βιβλίο, ενδιαφέρον λόγος μ' έναν λαϊκίζοντα χαρακτήρα που όμως ποτέ δεν φτάνει στον λαϊκισμό. Όλα τα ονόματα των ηρώων του (Μάρκος, Λουκάς, Ιωάννης, Ματθαίος κ.λ.π.) μας φέρνουν στον χριστιανικό κόσμο» συνέχισε ο κ. Μουλλάς για να ολοκληρώσει: «Εντύπωση προκαλεί ότι ο Ν. Μπακόλας, δούλεψε σαν δημοσιογράφος, δεν επηρεάστηκε όμως από την δημοσιογραφική γραφή. Υπήρξε δημοσιογράφος απέναντι στην επικαιρότητα, λογοτέχνης απέναντι στα γλώσσα. Δουλεύει πάνω από 40 χρόνια χωρίς θορύβους σε μια εποχή που κατακλύζεται από θορυβοποιούς!

Το έργο, αυτό που μετράει τελικά, είναι η δουλειά. Είναι το έργο του, έργο σιωπής. Ένας άνθρωπος που τιμεί τα γράμματά μας και που βρίσκεται στην επικαιρότητα».

Ο καθηγητής του Α.Π.Θ. εξέφρασε την ευχή στον συγγραφέα, να συνεχίσει αν και διατύπωσε την έκθετη άποψη ότι το βιβλίο αυτό μπορεί να είναι το τελευταίο του.

Ο Συγγραφέας

Ο Νίκος Μπακόλας γεννήθηκε το 1927 στη Θεσσαλονίκη, όπου και διαμένει μόνιμα. Πήρε πτυχίο

μαθηματικών, αλλά επαγγελματικά ασχολήθηκε με την δημοσιογραφία απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε το 1986.

Σαν πεζογράφος πρωτοεμφανίστηκε το 1955. Το πρώτο του βιβλίο (Μην κλάις, αγαπημένη) κυκλοφόρησε το 1958. Από τότε έχουν εκδοθεί άλλα εννιά βιβλία του (Ο κήπος των πριγκίπων, Μυθολογία, η τιμωμένη κρατικό βραβείο, Μεγάλη Πλατεία κ.α.). Έργα του έχουν μεταφραστεί στα Γερμανικά, Σουηδικά, Φιλανδικά, Ολλανδικά, Γαλλικά και Αγγλικά.

Στην εκδήλωση εκτός των πολυάριθμων βιβλιοφίλων, ήταν παρόντες πολλοί εκπαιδευτικοί των Μ.Μ.Ε. καθώς και προσωπικότητες, ιδιαίτερα από τον χώρο των γραμμάτων.

Ο τιμώμενος συγγραφέας πήρε και πάλι τον λόγο κλείνοντας την εκδήλωση για να τονίσει: «Υπάρχει μια μεγάλη σκούπα του χρόνου, τίποτα δεν γλυτώνει απ' αυτήν. Δουλεύει αμείλικτα και καθαρίζει το τοπίο. Ο θορυβός γενικά είναι εντελώς άχρηστος. Σημασία έχει να δουλεύουμε! Μπορούμε να γράψουμε ένα καλύτερο βιβλίο; Μπορούμε να γράψουμε πολλά καλύτερα βιβλία; Αυτό είναι το κέρδος».

ΔΑΝΙΗ ΠΑΠΑΔΑΝΙΗ

Εφε. ΑΥΡΙ. ΔΑΝΙΗ
19.2.1997